

Vijfde Protocol, op 29 april 1968 te 's-Gravenhage ondertekend, bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk België tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 19 augustus 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 september 1968.

's-Gravenhage, 14 augustus 1968.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u Hoogedelgestrenge hiernevens de tekst over te leggen van het op 29 april 1968 te 's-Gravenhage ondertekende Vijfde Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk België tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht (*Trb.* 1968, 67) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij dit protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. A. BAKKER.

Toelichtende nota

Het onderhavige protocol strekt tot wijziging van artikel 9bis van het op 18 februari 1950 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, goedgekeurd bij de wet van 15 juni 1951 (*Stb.* 215, zie ook *Trb.* 1961, 81). In artikel 9bis is neergelegd de hoogte van het wijnaccijnstarief bij invoer van niet-mousserende gegiste vruchtendranken. Bij invoer van wijn van verse druiven, gedeeltelijk gegiste druivemost en druivemost waarvan de gisting door toevoeging van alcohol is gestuit (mistella daaronder begrepen) in verpakkingen inhoudende niet meer dan twee liter alsmede bij invoer van vermout en andere wijn van verse druiven bereid met aromatische planten of met aromatische stoffen zijn in dat artikel forfaitaire tarieven vastgesteld. Die forfaitaire tarieven, waarbij wordt uitgegaan van bepaalde ficties omtrent de alcoholsterkte, zijn ingesteld om de berekening van de wijnaccijns aan de grens te vereenvoudigen. Zij hebben het nadeel dat het buitenlandse produkt veelal zwaarder wordt belast dan het overeenkomstige nationale produkt.

Om de hierbedoelde verschillen te doen verdwijnen, hebben de lid-staten van de E.E.G. in de afgelopen jaren overleg gepleegd. Dat overleg heeft tot de conclusie geleid, dat, wat er ook zij van de achtergronden van de bestaande regeling, het technisch mogelijk is bij invoer van deze dranken wijnaccijns te heffen op overeenkomstige wijze als bij vervaardiging in het buitenland.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt in artikel 9bis het bedrag van de aanvullende wijnaccijns bij invoer van niet-mousserende gegiste vruchtendranken met een alcoholsterkte van meer dan 15 graden te verhogen met 9 cent per hectoliter voor elke ééntiende graad alcoholsterkte. Deze verhoging is noodzakelijk gebleken daar het bedrag van de aanvullende wijnaccijns is achtergebleven in vergelijking met de in de drie Beneluxlanden geheven alcoholaccijnzen.

De Staatssecretaris van Financiën,

F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.